

ACC. N:R M. 14932:1-3.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Per Olsson, Rinkaby
 Härad: Villand Berättare: " " "
 Socken: Rinkaby Berättarens yrke: f.d. lantbr. ö. landstingsman
 Uppteckningsår: 1960 Född år 1872 i Rinkaby

Skyddande, utvecklande och roande föremål
för barn i kryppåldern. s. 1-3.

LuF 114.

20/10-60

Beträffande skydd för småbarn under första levnadsåret i
krypåldern torde ej särskilda huvudskydd varit i bruk här i denna
trakten. Stickade mössor eller hättor, som knötos med band under
hakan på barnet, men dessa voro ej särskilt avsedda för skydd
mot stötar om det föll. Dessa mössor tillverkades merendels i
hemmen, även mössor av lin- eller bomullstyg användes under den
varmare årstiden. Barnen visade ofta motvilja för varma ylle-
mössor och försökte göra sig fria från dem. Där mössor användes
började man med dem när barnet sluppit ifrån lindan. När barnet
kunde gå, vilket vanligen skedde vid eller omkring 10 månaders
ålder, användes ej sådana barnmössor inomhus. Några av de i fråga
omnämnda föremål, mössor och dyligt, finnes ej här att uppbringa.
Barnfotografi har jag några, men alla utan huvudbonad, dessa
äro dock av så sent datum som från början av 1900-talet.

Gungor i form av en stol voro upphängda med ett rep eller en järnlänk i takbjälken, med ett i stolen fastbundet snöre gungade man barnet som därmed fann sig väl tillfreds och även ofta föll i sömn. Hagar användes ej förr än in på 1900-talet och då mera sällsynt. Gåstolar eller som de här kallades gångvagnar voro i bruk till in på 1880-talet. En mindre pall hade barnet ofta att skjuta framför sig. Dessa föremål togos i bruk vid omkr. 6 å 7 månaders ålder och användes till dess barnet kunde gå utan stöd.

Leksaker av enklaste slag kommo till användning, trasdockor, ringar gjorda av en gås luftstrupe med en ärt inuti, skallror som någon gång köptes av gårdfarihandlare. Bollar av hopplindade trasor och papper med virkat omhölje tillverkades i hemmen. En dalaklocka i sitt stora fodral fanns ju alltid i stugan, i detta klockfodral var spänd en sträng av ståltråd om man knäppte på denna blev det ett klingande ljud som far någon gång roade barnet med.

Allt detta tillhör en förgången tid, Seder och bruk vid vård av barnen har undergått förändringar, det gamla är bortglömt även av de äldre och föremål som voro i bruk under deras barndom har icke tagits till vara. De svar jag här lämnat äro därför mycket knapphändiga och kanske till föga gagn för Eder.